

Beste mensen,

Een aantal jaar geleden was er in Amerika een president, die de leus gebruikte: Ja, wij kunnen het: yes, we can! Hij zei dat het mogelijk was in de samenleving veranderingen ten goed aan te brengen.

We zijn een paar jaar verder, leven we nu in een betere wereld?

Er zijn er die zeggen: mensen zijn niet tot iets goeds in staat, en geneigd tot alle kwaad. Het wordt nooit goed en het zal nooit goed worden. Optimisme: we kunnen iets presteren en van de grond krijgen. Pessimisme: we maken er altijd weer een puinhoop van.

In deze dagen hebben we nogal eens met beperkingen te maken, bijeenkomsten gaan niet door, dingen worden anders geregeld dan we gewend waren. Ik hoor nu wel eens dat men niet zegt: nee, het kan niet doorgaan! maar: we zoeken naar mogelijkheden!

Er staat een geschiedenis opgeschreven (Johannes 21) over beroepsvissers, ervaren in hun vak die niets konden vangen. Ze kregen toen de boodschap: werp jullie net aan de andere zijde van het schip, gooi het over de andere boeg, en... vangen dat ze toen deden.

We stuiten op onze beperkingen, de grenzen van ons kunnen. Er zijn situaties waarin we machteloos zijn of ons machteloos voelen. Er zijn wegen die doodlopen. Goede voornemens en goed bedoelde hervormingen zijn wel de mist in gegaan. We lopen met onze neus tegen de muur, mensenwerk kan mislukken en is vaak gebrekkig. De toestand lijkt dan hopeloos. We kunnen niet alles, we zijn niet almachtig, maar we hebben soms andere, onverwachte mogelijkheden dan we hadden kunnen denken of dromen.

Als mensen denken we soms te hoog van onszelf, we kunnen geen toren bouwen die tot in de hemel reikt. We hebben wel talenten gekregen, de één meer, de ander minder, we hoeven die niet te begraven, gebruik ze! Grijp toch uw kansen.

Psalm 8 verwondert zich erover dat God naar ons mensenkinderen omziet, wij zijn wonderlijke schepselen in wie God mogelijkheden ziet: God heeft in de mens behagen.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk